

VVSG-evaluatie nieuwe GAS-wet

Betreft

Verantwoordelijke stafleden
Andere relevante documenten

VVSG-evaluatie nieuwe GAS-wet

Tom De Schepper
Bespreking VVSG-Directiecomité (16/09/2015)
Bespreking VVSG-Stuurgroep politiezones (29/09/2015)
Bespreking VVSG-Burgemeesters en Veiligheid (30/09/2015)
Brief met vraag minister Jambon (02/07/2015)

Bijkomende achtergrond

Achtergrond

De VVSG ontving met een brief van 2 juli 2015 de vraag om aan de minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid een overzicht te bezorgen over de ervaringen van de Vlaamse gemeenten met de toepassing van de nieuwe GAS-wet.

De nieuwe GAS-wet bepaalt dat de minister tweejaarlijks een verslag uitbrengt in het federale parlement over de toepassing van deze wet en daarin minimaal een overzicht geeft van het aantal administratieve geldboetes die werden opgelegd, de categorieën van inbreuken waarvoor dat gebeurde en de procedurele moeilijkheden waartoe de toepassing van de nieuwe GAS-wet aanleiding kan geven¹. De nieuwe GAS-wet trad op 1 januari 2014 in werking. In het voorjaar van 2016 wil de minister een eerste maal verslag uitbrengen.

De VVSG heeft zeer actief meegewerkt aan het ontstaan van de nieuwe GAS-wet en de implementatie daarvan door de gemeenten. De implementatie wordt ook goed opgevolgd met de collegagroep sanctionerend ambtenaren (40 sanctionerend ambtenaren uit grote en kleine samenwerkingsverbanden, politiezones en gemeenten).

In deze nota komen een aantal voorstellen tot technische aanpassing van de nieuwe GAS-wet aan bod. Deze voorstellen komen van de sanctionerend ambtenaren en werden dit jaar op diverse vergaderingen grondig besproken².

¹ Artikel 52 van de Wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties: *'De minister van Binnenlandse zaken brengt tweejaarlijks verslag uit aan het Parlement over de toepassing van deze wet. Daarin wordt minimaal een overzicht gegeven van het aantal administratieve geldboetes bedoeld in artikel 4, § 1, 1°, die werden opgelegd, voor welke categorieën van inbreuken en de procedurele moeilijkheden waartoe de toepassing van deze wet aanleiding heeft gegeven'.*

² Een eerste nota met oplistings van knelpunten werd opgesteld in januari 2015. Een eerste ruimere bespreking vond plaats op de collegagroep van 19 maart 2015. De nota werd aangevuld met insteken uit een VVSG-studiedag over de nieuwe GAS-wet op 12 mei 2015. Een tweede ruimere bespreking vond plaats op de collegagroep van 19 juni 2015. Een laatste bespreking en finalisering gebeurde door een kerngroep op 26 augustus 2015.

In juni 2015 ontvingen de 589 Belgische gemeenten een vragenlijst van de FOD Binnenlandse Zaken die de toepassing van de wet moet uitdrukken in kwantitatieve gegevens. Deze nota vult deze kwantitatieve gegevens aan met concrete voorstellen tot aanpassing van de wet.

Algemeen

Er worden door de Vlaamse sanctionerend ambtenaren **geen grote problemen** vastgesteld bij de toepassing van de nieuwe GAS-wet. Wel zijn er **technische verbeteringen** nodig aan de nieuwe GAS-wet die de behandeling van dossiers efficiënter kunnen doen verlopen.

Op 23 april 2015 sprak het **Grondwettelijk Hof** zich met de arresten nr.2015-044 en nr.2015-045 uit over de verzoeken tot gedeeltelijke of volledige nietigverklaring van de nieuwe GAS-wet. Het Grondwettelijk Hof heeft met deze arresten haar vertrouwen in de nieuwe GAS-wet bevestigd, maar gaf wel een aantal **grondwetsconforme interpretaties** aan de wet. De VVSG was tevreden met deze arresten en ziet daarin ook een bevestiging van het gezamenlijke belang dat de federale regering en de gemeenten in dit dossier, wat ook blijkt uit de replieken van de ministerraad en de vrijwillige tussenkomst van de VVSG in de procedure.

Er zijn op basis van de insteken uit van de sanctionerend ambtenaren en de arresten van het Grondwettelijk Hof niettemin een aantal technische verbeteringen op **korte termijn** nodig, terwijl andere technische verbeteringen een ruimer parlementair debat vragen.

1 Verbeteringen op korte termijn

Op korte termijn dringt een aanpassing van de nieuwe GAS-wet zich voor volgende punten.

1.1 Administratief plaatsverbod

Op korte termijn dringt een aanpassing van artikel 47 van de nieuwe GAS-wet (*juncto* artikel 134*sexies* van de Nieuwe Gemeentewet) zich op.

Dat artikel voorziet in een plaatsverbod dat de burgemeester kan opleggen aan de dader(s) van een verstoring van de openbare orde of dader(s) die herhaaldelijke inbreuken op de politieverordening begaan hebben. Het plaatsverbod kan één maand duren, en is twee maal hernieuwbaar.

Het Grondwettelijk Hof stelt in arrest nr.2015-044 (B.57.6) dat het plaatsverbod zo dient te worden geïnterpreteerd dat de termijn van één maand dient te worden opgevat als een, zij het hernieuwbaar, maximum en (B.57.7) deze maatregel niet, zoals in het geval van het opleggen van een gemeentelijke administratieve sanctie, de bestraffing van een overtreding, maar de beveiliging tegen een gevaarsdreiging of een risico op nieuwe verstoringen tot doel heeft.

De sanctionerend ambtenaren die reeds toepassing hebben gemaakt van deze procedure laten ons weten dat de procedure in praktijk onwerkbaar is. Zo is er te veel onduidelijkheid over de mogelijkheden tot verlenging van de maatregel en de bevoegdheid tot het horen van de overtreder(s) en het nemen van de beslissing tot het opleggen van de maatregel.

De VVSG heeft zich in het verleden herhaaldelijk verzet tegen de invoering van een artikel 47 in de nieuwe GAS-wet (*juncto* artikel 134*sexies* van de Nieuwe Gemeentewet).

Wij menen immers dat de burgemeester deze bevoegdheid al had op basis van artikel 133 en 135 van de Nieuwe Gemeentewet en dit artikel 47 uit de nieuwe GAS-wet geen toegevoegde waarde heeft. Dat wordt bevestigd met de arresten van het Grondwettelijk Hof.

De VVSG vraagt om artikel 47 uit de nieuwe GAS-wet te verwijderen. Dat zal geen afbreukdoen aan de mogelijkheid van de burgemeester om in de toekomst een administratief plaatsverbod op te leggen bij een ernstige verstoring van de openbare orde, en zal voor meer duidelijkheid zorgen bij de toepassing ervan.

1.2 Afdwingbaarheid geldboetes en besluiten burgemeesters

Op de vergadering van de Commissie Burgemeesters en Veiligheid van 29 april 2015 bleek dat de Vlaamse burgemeesters meer mogelijkheden willen krijgen om de besluiten die zij nemen inzake bestuurlijke politie beter afdwingbaar te maken. Vandaag beschikken burgemeesters immers over te weinig middelen om effectief op te treden tegen een hardnekkige verstoring van de openbare orde. Deze vaststelling wordt volmondig bijgetreden door het VVSG-Directiecomité.

Bijkomend stellen de burgemeesters vast dat ze over te weinig middelen beschikken om op te treden bij hardnekkige veroorzakers van overlast. Het opleggen van een gedwongen maatregel na het opleggen van een administratieve geldboete blijkt technisch gezien moeilijk haalbaar. Bemiddeling voorafgaand aan het opleggen van een geldboete is te vrijblijvend en te veel gebaseerd op een wederzijds engagement.

De burgemeesters vragen om te onderzoeken welke instrumenten kunnen bijdragen tot een betere afdwingbaarheid van hun besluiten. Daartoe kan verwezen worden naar instrumenten uit het buitenland, zoals de bestuurlijke dwangsom in Nederland³.

³ Naast een bestuurlijke geldboete kan een overheidsdienst een bestuurlijke dwangsom opleggen. Terwijl de boete een straffend karakter heeft en direct moet worden betaald, heeft een dwangsom als doel om toekomstige overtredingen te voorkomen. Een dwangsom hoeft niet te worden betaald als degene aan wie de dwangsom is opgelegd binnen een bepaalde termijn voldoet (en blijft voldoen) aan de verplichtingen. Zie: Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB), www.cjib.nl/Onderwerpen/Bestuurlijke-boete (geraadpleegd op 21/09/2015).

De VVSG vraagt om te onderzoeken in welke mate de besluiten van een burgemeester inzake bestuurlijke politie en inzake hardnekkige veroorzakers van overlast meer afdwingbaar gemaakt kunnen worden.

1.3 Gerechtelijk landschap en protocolakkoorden

De nieuwe GAS-wet voorziet in het afsluiten van een protocolakkoord tussen de Procureur des Konings en de gemeente(n) over de toepassing van de zogenaamde 'gemengde inbreuken' (inbreuken die nog steeds in het Strafwetboek zitten, maar ook door gemeenten bestraft kunnen worden met een administratieve geldboete als de gemeenteraad daarvoor kiest). Een protocolakkoord is verplicht wanneer een gemeente de nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren met GAS wil bestraffen. Een protocolakkoord is niet verplicht wanneer een gemeente andere 'gemengde inbreuken' met GAS wil bestraffen. In praktijk worden beide soorten van protocolakkoord wel afgesloten tussen gemeenten en de Procureurs des Konings.

In tegenstelling tot de berichtgeving in de media, hebben gemeenten en burgemeesters niet altijd de keuze om bepaalde 'gemengde inbreuken' wel of niet in de politieverordening op te nemen. Door de schaalvergroting in het gerechtelijk landschap (sinds 1/4/2014) zijn de gerechtelijke arrondissementen op provinciaal niveau samengevoegd (met uitzondering van de provincie Vlaams-Brabant, waar een arrondissement Leuven en een arrondissement Halle-Vilvoorde werkzaam is). De Procureur des Konings zit daardoor op een verdere afstand van de gemeenten en neigt meestal naar uniformiteit in het strafvervolgingsbeleid van de parketten in het arrondissement. Sommige burgemeesters en korpschefs van lokale politiezones drukken hierover hun bezorgdheid uit.

De protocolakkoorden die gemeenten samen met de Procureurs des Konings opstellen moeten op basis van gelijkwaardigheid opgesteld worden en mogen niet tot een verhoging van de administratieve werklast (gerechtelijke taken) leiden bij gemeenten en lokale politiezones. De VVSG vraagt aan de minister om met het parlement een evaluatie te maken van de protocolakkoorden.

1.4 Nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren

De sanctionerend ambtenaren vragen om een aantal beperkte technische aanpassingen door te voeren in het luik nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren uit de nieuwe GAS-wet. Op dit moment zijn veel centrumsteden gestart met het bestraffen van deze nieuwe inbreuken met GAS of is dit in een aantal centrumsteden in voorbereiding. Technisch gezien moeten deze aanpassingen doorgevoerd worden in artikel 3, 3° en in artikel 29 van de nieuwe GAS-wet.

Een belangrijk probleem bij het luik nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren vormt de identificatie van de overtreder (**kentekenaansprakelijkheid**) en de **grensoverschrijdende** invordering van een administratieve geldboete met een beperkte omvang. Hoewel hiervoor reeds regelgeving en transnationale akkoorden bestaan, blijken die in praktijk voor veel gemeenten niet uitvoerbaar te zijn, wat meer in grensgemeenten zeer problematisch is.

De VVSG vraagt de minister om een meer grondige doorlichting van het luik stilstaan en parkeren uit de nieuwe GAS-wet. In het bijzonder vragen we om een duidelijke basis in het kader van de kentekenaansprakelijkheid en de vaststelling en invordering van administratieve sancties ten aanzien van buitenlandse overtreeders, teneinde voldoende rechtszekerheid voor de overtreder en voor de gemeente te verkrijgen. Een betere uitwisseling van nummerplaatgegevens met leasingmaatschappijen en andere Europese lidstaten, alsook dwangmiddelen voor overtreeders kan men daarbij voorzien.

Een aantal Vlaamse gemeenten zijn reeds in 2014 en 2015 van start gegaan met de handhaving van de nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren met GAS (foutparkeren). Eerder konden Vlaamse gemeenten al overgaan tot de handhaving van gedepenaliseerde parkeerinbreuken met GAS (blauwe zone, betalend parkeren, bewonerskaart). De procedures tot het opleggen van de boetes verschillen evenwel naargelang het soort parkeerinbreuk.

- De handhaving van de **nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren met GAS** (foutparkeren) is gebonden aan korte termijnen (eerste kennisgeving met gewone brief en verweertermijn van 30 dagen, tweede herinnering met gewone brief en betalingstermijn van 30 dagen). De vaststelling kan niet gebeuren door private concessiehouders. Er zijn vaste boetetarieven bepaald door de wetgever (55 euro, 110 euro, 330 euro).
- De handhaving van **gedepenaliseerde parkeerinbreuken met GAS** (blauwe zone, betalend parkeren, bewonerskaart) is gebonden aan langere termijnen (eerste kennisgeving met aangetekende brief en verweertermijn van 15 dagen, tweede beslissing met aangetekende brief en betalingstermijn van 30 dagen). De vaststelling kan niet gebeuren door private concessiehouders, tenzij de handhaving van de gedepenaliseerde parkeerinbreuken gebeurt met een belasting of een retributie (niet met GAS). Er zijn geen vaste boetetarieven bepaald door de wetgever bij handhaving met GAS.

Het in overeenstemming brengen van de procedures handhaving nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren met GAS en handhaving van gedepenaliseerde parkeerinbreuken met GAS heeft voordelen (één unieke procedure), maar ook nadelen (verschil in handhavingsbeleid). De VVSG vraagt om deze piste verder te onderzoeken, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat daarbij rekening gehouden wordt met de gemeentelijke autonomie en de onafhankelijkheid van de sanctionerend ambtenaar.

1.5 Gemeenschapswachten-vaststellers en foutparkeren

De Brusselse Vereniging van Steden en Gemeenten vroeg in juli 2015 aan de minister om ook gemeenschapswachten-vaststellers bevoegd te maken om de nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren die strafbaar zijn met GAS (foutparkeren) vast te laten stellen. Hiertoe werd in het voorjaar van 2015 reeds een wetsvoorstel ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers (*Kamer-54, voorstel nummer 0924*). Gelet op de vooral preventieve functie van de gemeenschapswachten zou men hiertegen bezwaar kunnen maken. Gelet op

een helder en efficiënt vaststellingsbeleid (dezelfde ambtenaar wordt bevoegd voor het vaststellen van gedepenaliseerde parkeerinbreuken en de nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren die strafbaar zijn met GAS) kan dit evenwel voordelen hebben.

De nieuwe inbreuken op het stilstaan en parkeren die strafbaar zijn met GAS (foutparkeren) moeten vanuit pragmatisch oogpunt ook vastgesteld kunnen worden door gemeenschapswachten-vaststellers. Dat komt tegemoet aan de vraag om eenvormigheid bij de vaststelling van parkeerinbreuken en de legitieme verwachtingen van de burger.

1.6 Problematische opleidings- en aanwervingsvoorwaarden ambtenaren

Uiterlijk op 1 januari 2016 dienen de bestaande sanctionerend ambtenaren en vaststellende ambtenaren van de gemeenten een bijscholing gevolgd te hebben over de nieuwe wetgeving.

De VVSG heeft zich steeds verzet tegen het feit dat een bestaande sanctionerend ambtenaar aan zwaardere opleidings- en beroepsvereisten moet voldoen dan een onervaren sanctionerend ambtenaar. We vragen om de uitvoeringsbesluiten die deze opleiding regelen op korte termijn te herzien.

Daarnaast stelt zich het risico voor ongelijkheid tussen verschillende categorieën van vaststellende ambtenaren en sanctionerende ambtenaren, anderzijds stelt zich het probleem van het schaarse opleidingsaanbod aan de bestuurs- en politiescholen en een onaangepaste werkvorm (hoorcolleges, geen mogelijkheid tot zelfstudie). Een aantal ambtenaren hebben de opleiding nog niet gevolgd en kunnen dat onmogelijk doen voor 1 januari 2016.

De huidige inschalingsvoorwaarden voor de gemeenschapswachten die belast zullen worden met vaststellende taken (vaststellende ambtenaar of gemeenschapswacht-vaststeller) zijn te zwaar en kunnen daardoor voor onnodige administratieve en budgettaire lasten zorgen.

We vragen de minister om dringend werk te maken van een aanpassing van het KB van 21 december 2013 op de vaststellende ambtenaren en het KB van 21 december 2013 op de sanctionerend ambtenaren om bovenstaande problemen op te lossen en de uiterste deadline van 1 januari 2016, samen met de werkvormen voor de opleiding, te herzien. Bovendien moet de minister de aanstellings- en aanwijzingsvoorwaarden wijzigen zodat de inschalingsvoorwaarden voor de ambtenaren die met vaststellingen belast worden, zowel administratief als budgettair haalbaar blijven voor gemeenten.

1.7 Problematische procedure voor sanctionerend ambtenaren

Nu de sanctionerend ambtenaren beter gevormd zijn, vragen zij ook om meer wettelijke garanties betreffende hun statuut, in het bijzonder een uitzondering op het vermelden van hun volledige naam onderaan de briefwisseling met de overtreder, een wettelijke mogelijkheid om de vaststellingen op elektronische wijze te bezorgen aan de sanctionerend ambtenaar (zowel

digitale processen-verbaal als digitale doorzending van bewijsstukken) en ook de stukken uit de procedure te ondertekenen met initialen en een *'gekwalficeerde handtekening'*.

We vragen de minister om de mogelijkheden tot verdere digitalisering van de procedure te onderzoeken, evenals de mogelijkheden tot een statuut voor de sanctionerend ambtenaar. In het bijzonder vragen wij om het gebruik van de *'gekwalficeerde handtekening'* uitdrukkelijk in de wet te voorzien.

1.8 Meer duidelijkheid omtrent toepassing Wet Persoonlijke Levenssfeer

De Vlaamse sanctionerend ambtenaren hadden in 2014 een groot overleg met vertegenwoordigers van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer over de toepassing van de Wet Persoonlijke Levenssfeer op de GAS-procedure. Er blijven evenwel veel vragen open, onder meer over het register van administratieve sancties. Er wordt dan ook aangedrongen op een duidelijke aanbeveling of groter overleg over deze materie.

2 Andere technische verbeteringen

Hierna wordt een overzicht gegeven van voorstellen van de sanctionerend ambtenaren tot andere technische verbeteringen van de nieuwe GAS-wet. We vragen het VVSG-Directiecomité om deze technische voorstellen te ondersteunen.

Artikel 21 GAS-wet verwijst naar de vaststeller van een gemeentebedrijf en niet naar de vaststeller van een havenbedrijf. Dit zijn twee afzonderlijke rechtsfiguren. De vraag om een vaststeller aan te duiden binnen een autonoom gemeentebedrijf en een autonoom gemeentelijk havenbedrijf (artikel 226, 3° Vlaams Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en Decreet van 2 maart 1999) dringt zich reeds langer op. Daarbij moet de minister rekening houden met de omzetting van de bestaande autonome gemeentelijke havenbedrijven naar rechtsfiguren van publiek recht. Dit kan beperkt worden tot de inbreuken die onder hun bevoegdheid vallen.

Titel boven artikel 29 GAS-wet verwijst enkel naar 'stilstaan en parkeren'. Sommige juristen menen dat de procedure uit artikel 29 GAS-wet niet beperkt is tot de inbreuken 'stilstaan en parkeren'. Het kan raadzaam zijn om de titel boven artikel 29 GAS-wet te verduidelijken.

Artikel 3 GAS-wet bepaalt dat de gemeenteraad alleen maar een administratieve geldboete (artikel 4, §1, 1° GAS-wet) kan voorzien voor de 'gemengde inbreuken' uit artikel 3. Bij nachtlawaai door een horecazaak (artikel 561, 1° Strafwetboek) kan men dus geen sluiting of intrekking vergunning voorzien (artikel 4, §1, 2° tot en met 4° GAS-wet). Voorstel:

In afwijking van artikel 2, § 1, kan de gemeenteraad bovendien in zijn reglementen of verordeningen een administratieve sanctie voorzien zoals bedoeld in artikel 4, § 1:

Artikel 3, 3° GAS-wet verwijst enkel naar 'vastgesteld met automatisch werkende toestellen'. In praktijk worden die inbreuken nog vaak manueel vastgesteld, zonder (ANPR) camera's. In die gemeenten kan men deze inbreuken dan niet sanctioneren met GAS. Beter is om dat verschil (geen logica in het handhavingsbeleid) weg te werken. Voorstel:

de overtredingen van de bepalingen betreffende de verkeersborden C3 en F103, al dan niet vastgesteld door automatisch werkende toestellen, bedoeld in artikel 62 van dezelfde wet.

Artikel 3, 3° GAS-wet verwijst naar welbepaalde verkeersovertredingen die vastgesteld kunnen worden door automatisch werkende toestellen (overtredingen in het voetgangersgebied en autoluwe zone vastgesteld met ANPR). Er bestaan evenwel ook technieken voor de vaststelling van andere verkeersovertredingen die strafbaar gesteld kunnen worden met GAS door andere automatisch werkende toestellen (bijvoorbeeld vaststelling van inbreuken op verkeersbord E9a met sensoren). Voorstel:

de overtredingen van de bepalingen betreffende de verkeersborden C3 en F103 alsook van de borden die horen bij de andere inbreuken die vermeld werden in dit artikel, al dan niet vastgesteld door automatisch werkende toestellen.

Artikel 22, §6 GAS-wet betreft de waarde van een vaststelling. Er heerst op het terrein veel discussie over de bewijswaarde van de vaststellingen bij inbreuken stilstaan en parkeren. Zowel politiediensten als gemeenten vragen om die vaststellingen een bijzondere bewijswaarde te geven. Juridisch gezien zou dat kunnen door te verwijzen naar de verkeerswetgeving (artikel 62 van de Wet van 16 maart 1968). Voorstel:

§ 6. Lid 3. De vaststellingen van de personen die krachtens artikel 20 werden aangewezen om vaststellingen te verrichten op de inbreuken uit het eerste lid, hebben bewijskracht zolang het tegendeel niet is bewezen.

Artikel 25, §4 GAS-wet bevat een verschil tussen de Nederlandstalige tekst en de Franstalige tekst. Dat verschil moet weggewerkt worden. Een mondeling verweer voor elke minderjarige (na ouderlijke betrokkenheid en na bemiddeling) maakt de procedure zeer zwaar. Voorstel:

§ 4. Si le fonctionnaire sanctionnateur estime qu'une amende administrative n'excédant pas les 70 euros doit être imposée, le contrevenant n'a pas le droit de demander de présenter oralement sa défense.

Artikel 33, lid 3 GAS-wet. De toepassing van dit artikel inzake de identificatie van de (verkeers)overtreder GAS wijkt af van de bepalingen uit de verkeerswetgeving. Daardoor zou het niet mogelijk zijn om een (verkeers)overtreders GAS op basis van camerabeelden te

identificeren. We leggen de link met artikel 67*bis* (natuurlijk persoon) en 67*ter* (rechtspersoon) van de verkeerswetgeving. Voorstel:

Voor de in artikel 3, 3°, bedoelde inbreuken geldt dat wanneer de bestuurder van het voertuig bij de vaststelling van de overtreding niet geïdentificeerd werd, deze aan de titularis van de nummerplaat van het voertuig ten laste wordt gelegd.

Artikel 44, §1 GAS-wet. Er wordt geen rekening gehouden met gemeenten die het beheer van GAS-dossiers uitbesteden aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband of een provinciebestuur. Voorstel:

Meerdere gemeenten, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden of provinciebesturen kunnen beslissen om samen een register bij te houden, voor zichzelf of voor de aangesloten gemeenten, van de gemeentelijke administratieve sancties. In dat geval moeten zij, na overleg, de verantwoordelijke voor de verwerking bepalen.

Artikel 8, 8° en 21 Wet Gemeenschapswachten verwijst naar de oude GAS-wet (artikel 119bis, §6 Nieuwe Gemeentewet). Enkel voor artikel 8, 8° is een wijziging nodig. Voorstel:

8° voor wat betreft de "gemeenschapswacht-vaststeller", voldoen aan de minimumvoorwaarden van artikel 21, §1, 1° van de Wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties.

Artikel 1716, lid 3 Burgerlijk Wetboek verwijst nog naar de oude GAS-wet (artikel 119bis, §6 Nieuwe Gemeentewet). Voorstel:

(...) Deze inbreuken worden vastgesteld, vervolgd en bestraft overeenkomstig de vormvereisten, termijnen en procedures bepaald in de Wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties, met uitzondering van artikel 7.

Artikel 1 KB 21/12/2013 verwijst naar de sanctionerend ambtenaar van een autonoom gemeentebedrijf (via detachering) en een sanctionerend ambtenaar van een havenbedrijf. Dit zijn twee afzonderlijke rechtsfiguren. De vraag om een sanctionerend ambtenaar aan te duiden binnen een autonoom gemeentebedrijf en een autonoom gemeentelijk havenbedrijf (artikel 226, 3° Vlaams Gemeentedecreet van 15 juli 2005 en Decreet van 2 maart 1999) dringt zich reeds langer op. Daarbij moet de minister rekening houden met de omzetting van de bestaande autonome gemeentelijke havenbedrijven naar rechtsfiguren van publiek recht. Dit kan beperkt worden tot de inbreuken die onder hun bevoegdheid vallen. Voorstel:

*Artikel 1. § 1. De sanctionerend ambtenaar aangewezen door de gemeenteraad kan zijn:
1° de gemeentesecretaris;*

2° een contractueel of statutaire ambtenaar;

3° Voor de gemeenten van het Vlaams gewest: een personeelslid van de samenwerkingsverbanden die tot stand werden gebracht overeenkomstig het decreet van 6 juli 2001 houdende intergemeentelijke samenwerking. (...)

6° Voor de gemeenten van het Vlaams gewest: een personeelslid van de autonome gemeentebedrijven en autonome gemeentelijke havenbedrijven, die hiertoe binnen het raam van hun bevoegdheden door de gemeenteraad worden aangewezen.

Artikel 1 KB 28/01/2014. Technische fout in KB betreffende de bemiddeling. De sanctionerend ambtenaar mag niet overgaan tot vaststellingen. Voorstel:

- de sanctionerend ambtenaar: de persoon die de administratieve geldboete oplegt zoals bepaald in artikel 6 van de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties;

KB 09/03/2014. Er staat nog een technische fout in artikel 2, §1, t van het KB (artikel 68.3 moet artikel 71 zijn). Er werd recent een verhoging van de boetebedragen onmiddellijke inning in de verkeerswetgeving voorzien voor inbreuken categorie-4 (onmiddellijke betaling van 330 euro naar 450 euro volgens KB 25/09/2014 verkeerswet, werd niet aangepast in KB GAS). Er zouden dus alvast twee inhoudelijke aanpassingen van het KB moeten komen. Nog beter is een algemene bepaling om dit soort problemen te vermijden. Dat kan dezelfde bepaling zijn zoals die in de verkeerswetgeving voorzien is (voorbeeld artikel 1 KB 30/09/2005). Voorstel:

Wanneer de bepalingen van dit besluit afwijken van de artikelen van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg waarnaar verwezen wordt, dan gelden de bepalingen van dit besluit.

Nachtwinkels (artikel 17 van de Wet van 10/11/2006). Sommige gemeenten vragen om in de mogelijkheid te voorzien om nachtwinkels die in toeristisch gebied gelegen zijn aan een sluitingsuur te onderwerpen. Er werd daartoe een wetsvoorstel ingediend in de Kamer van Volksvertegenwoordigers (*Kamer-54, voorstel nummer 1155*). Het lijkt nuttig om de inbreuken op het (aanvullende) gemeentelijke reglement op dat sluitingsuur te bestraffen met GAS of een gemengde procedure, voor zover de gemeente deze keuze zelf maakt. Voorstel:

Badplaatsen of gemeenten die geheel of gedeeltelijk erkend zijn als toeristische centra kunnen door middel van gemeentelijke reglementen niettemin beperkingen opleggen aan de openingsuren van vestigingseenheden gelegen in het erkende gebied. Vestigingseenheden die worden uitgebaat met miskennis van het gemeentelijk reglement worden gestraft overeenkomstig de wet van 24 juni 2013 betreffende de gemeentelijke administratieve sancties.